

Trobada de final de curs de professors de Religió

El dissabte dia 12 de juliol va tenir lloc al Casal Parroquial de St. Martí de Cerdanyola del Vallès la trobada de final de curs dels professors de Religió de la diòcesi de Terrassa. Presidí la trobada Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe diocesà, acompanyat de Mn. Joan Carles Montserrat, delegat episcopal d'Ensenyament. El Sr. Bisbe es referí a l'emergència educativa a la que feia referència el papa emèrit Benet XVI, i oferí unes reflexions seguint l'exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium* del papa Francesc.

El Sr. Bisbe es referí a l'emergència educativa a la que feia referència el papa emèrit Benet XVI, i oferí unes reflexions seguint l'exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium* del papa Francesc.

GLOSSA

La visita del dimecres

Andreu i la Dolors són un matrimoni, tots dos de més de vint anys, que gaudeixen d'una salut acceptable i viuen en el seu pis de sempre. Gestionen la vida personal i la vida domèstica sense massa entrebancs. Mantenen un cercle d'amistats que conreen amb interès i dedicació. Tenen un fill i una filla, casats tots dos, i una colla de néts. Formen part, des de fa molts anys —més de cinquanta—, d'un grup de matrimonis que es reuneix mensualment. En una de les darreres reunions, s'aborda el tema de la relació amb els fills quan s'ha entrat en la vellesa.

La Dolores exposa la seva experiència: «La nostra filla i el seu marit ens van dir un bon dia: "Us vindrem a veure un cop a la setmana; ens convidareu a dinar? Que ens hi voldreu? Quin dia us va bé perquè no destorbem les vostres activitats?" Els hi vàrem proposar el dimecres. Des d'aquell dia, cada dimecres vénen a dinar. Surten cadascú puntualment de la feina i vénen cap a casa nostra. S'interessen per nosaltres i fan moltes preguntes: "Mare, com esteu?" "Pare, us heu enfadat molt aquesta setmana? Sortiu a passe-

jar? Hauríeu de sortir més..." Quan acabem de dinar, una sobretaula curta i tots dos se'n tornen a treballar. Al principi ens estranyava tanta pregunta, però ara ja ens hi hem acostumat i, a més, ens agrada. Hem anat veient que el que volen es seguir la nostra vida, veure el que fem en la vida ordinària. Alguna vegada ens ho han dit: "Tenim ganes de saber com esteu". És cert, també, que la seva visita setmanal, juntament amb les de l'altre fill, la jove i els néts i nètes, fills d'un i altre, ens distreuen molt i ens fan sentir profundament estimats.»

Els avis se senten estimats, objecte de l'afecte de fills i néts. Les visites animen la seva vida. Marquen unes fites en el temps. Fites d'estimació i ajuda quan convé. Temps donat i acollit amorosament. Els avis en donen gràcies a Déu Pare i cada dia pregunten per tots. Déu va fent via per les seves vides. «Els són els primers que han d'aprendre a comportar-se piadosament amb la pròpia família i satisfer el deute que tenen amb qui els ha donat la vida. Això és agradable a Déu» (1Tm 5,4).

Enric Puig Jofra, SJ

El Sant Pare Francesc amb els joves a Corea

Aquest diumenge el Sant Pare Francesc es troba a la República de Corea presidint la VI Jornada de la Joventut Asiàtica (13-18 d'agost).

REMEU MAR ENDINS

Canvi climàtic: el desgel de l'Aneto

El temps de vacances ens acostava a la naturalesa. I això ens hauria de fer conscients d'un problema molt real: el canvi climàtic.

Així ho diuen els científics. Mn. Francesc Nicolau, sacerdot expert en temes científics, sobre els quals escriu setmanalment un article a *Catalunya Cristiana*, deia en un dels seus articles: «El canvi climàtic ja sabem que no és una enganyifa, sinó que és ben real i no ens en podem riure. I pot portar conseqüències lamentables per a tota la humanitat.»

Un indicador ben clar d'aquest fenomen és la disminució de les neus de les muntanyes. A l'Aneto hi ha (i aviat potser hauréu de dir «hi havia») la glacera reconeguda com la més important del sud d'Europa.

I si es comparen les fotografies fetes pels primers alpinistes del Centre Excursionista de Catalunya al començament del segle xx amb l'aspecte actual de l'Aneto, la diferència és veritablement enorme. La glacera que conté aquest pic pirinenc ha quedat reduïda a unes poques plaques glaçades, fines i en descomposició.

Segons uns estudis fets a mitjans del segle XIX, la glacera de l'Aneto aleshores ocupava 247 hectàrees i actualment només té l'extensió d'unes 67, la qual cosa vol dir que ha perdut més del 70% de la seva superfície. I pel que fa al gruix del glaç, s'ha calculat que en els últims 40 anys ha perdut uns 30 metres.

Prenc aquestes dades de l'article que he citat de Mn. Francesc Nicolau, el qual recull aquesta cita del professor Javier Chueca, de la Universitat de Saragossa: «El retrocés de les glaceres pirinenques ha estat molt accentuat les tres últimes dècades, sobretot des del 1980 aproximadament. I les causes són un augment de les temperatures màximes a l'època del desglaç i una davallada de les precipitacions de neu a l'època de l'acumulació, a l'hivern i la primavera.»

Les temperatures es deuen, és clar, al canvi climàtic. Per això, tots l'hem de tenir molt en compte. Evidentment, el lector o lectora dirà: «I jo, què hi puc fer?». Cal que els estats en prenguin consciència i s'hi vagi posant remei en la mesura que es pugui. Però també cal que tots els ciutadans en prenguem consciència i que, en la nostra vida de cada dia, tinguem un major respecte a la naturalesa evitant els atemptats contra el medi ambient.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

ANTON M. VILARRUBIAS

Riquesa espiritual i humana

El claretà Anton M. Vilarrubias va descobrir l'Església copta d'Egipte, formada per 10 milions de persones —a les quals se'ls dificulta el pa i la vida en diverses àrees de la societat—, en un viatge d'esperit ecumènic organitzat des de París.

Com viviu, com a missioner claretà, el moment actual de l'Església a Egipte?

La descoberta de l'Església copta d'Egipte va ser al Centre Copte Ecumènic Anàfora, entre El Caire i Alexandria, i va coincidir amb la meua retirada del camp acadèmic, d'història de l'art concretament. Es van acabar els viatges a Itàlia i sempre més m'he dedicat a les comunitats cristianes de l'Orient Mitjà. Va ser una conversió personal.

Quin és el paper de la missió avui?

L'ecumenisme és un talismà de la missió d'avui, perquè el camí de l'ecumenisme el marca l'Esperit. Hom hi creu poc en l'ecumenisme, però sense una fe entregada no hi pot haver ecumenisme ni missió evangèlica, només treball de funcionari. Tots els cristians tenim un mateix ADN: Jesucrist. Cal tenir-ho present.

Veieu més difícils per a nosaltres els temps actuals que el temps de sant Antoni Maria Claret?

Els seguidors de Jesús mai no han tingut unes circumstàncies tan favorables com avui. Hem redescobert l'Esperit Sant en l'acció missionera, ens acostem directament a la persona de Jesús. Possèim una riquesa incommensurable en el coneixement i l'hermenèutica bíblics i vivim una litúrgia sòbria i profunda. El contacte amb les comunitats orientals m'ha ajudat a entendre i viure la renovació del Vaticà II. Els nostres temps són millors.

Oscar Bardají i Martí

FE I GRANS CIUTATS

Les condicions de la sortida de l'Església

Si l'Església ha de *sortir*, com vol el papa Francesc, cal que sigui per anar a trobar els ciutadans. Les característiques «avui necessàries en tot lloc» que el Papa desitja per a l'anunci de l'Evangelí, s'han d'aplicar a la trobada en el cor de les nostres ciutats. En aquestes cal sobretot que l'Església «es faci paraula, es faci comunicació» (Pau VI, *Ecclesiam suam*), es faci conversa amb els conciutadans.

El mateix papa Francesc exposa les condicions característiques d'aquesta *sortida* de l'Església per anar cap als ciutadans en el n. 165 de l'exhortació *Evangelii gaudium*: 1. Que expressi —la trobada (l'anunci de l'Evangelí)— l'amor salvífic de Déu previ a tota obligació moral i religiosa; 2. Que no imposi la veritat; 3. Que apel·li a la llibertat; 4. Que estigui marcada per l'alegria, la paraula d'ànim i una crida a viure plenament; 5. Que tingui una integritat harmoniosa que no redueixi la predicació a unes poques doctrines a vegades més filosòfiques que evangèliques.

«Això —subratlla el papa Francesc— exigeix a l'evangelitzador certes actituds que ajuden a acollir millor l'anunci (de l'Evangelí de Jesucrist): proximitat, obertura al diàleg, paciència, acolliment cordial que no condemna» (*Evangelii gaudium*, n. 165, al final).

(De la ponència del Dr. Alphonse Borràs, de Lieja, Bèlgica, al Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

SER PADRES

Un requisito fundamental

Para gestionar adequadament una separació matrimonial mirando al bien de los hijos y llevar las cosas a buen término, hay un requisito que considero fundamental: la voluntad sincera de ambos padres de evitar el menor daño posible a sus hijos, y a ser posible que no sufran ninguno.

Pues ya lo sabe. Y si usted no está con este pleno convencimiento, porque tiene otras ideas en mente o está obcecado con otras prioridades, créame: devuelva este libro a la estantería en donde lo encontró o que le devuelvan su importe. Ahora no le va a sacar partido.

Pero si está decidido a salir de la tormenta de preocupaciones en que se encuentra como coprotagonista de esta turbulenta situación de ruptura (que quizá usted mismo ha provocado o iniciado, o se la ha encontrado servida) y además se ve con ganas de no pensar reiterativamente sólo en sí mismo (o en el otro cónyuge) y en lo desgraciado que es uno (o en lo culpable que es el otro), para así poder dedicar su potencial mental y emocional para intentar educar bien a sus hijos..., probablemente este es el libro que usted necesita.

Una nota aclaratoria. A lo largo del libro y por razones obvias de agilizar la lectura, he decidido utilizar únicamente el género masculino (tómelo aquí como neutro), de tal manera que cuando escribo *él/ellos, niño/s, hijo/s, padre/s o esposos*, me estoy refiriendo a los dos sexos; ya que cuando quiera especificar alguna característica diferencial con relación al sexo, escribiré claramente *ella o él, ellos o ellas, hijas o madres, esposa o esposo*, etcétera.

Dr. Paulino Castells
(Creer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Cristianos en fiestas

No podemos dudarlo: aún sin haber repasado las estadísticas, podemos afirmar que miles de pueblos y ciudades celebran su fiesta patronal en agosto, y un tanto por ciento elevado en honor a la Virgen de la Asunción. Tradiciones familiares y locales se unen en torno al hecho religioso.

Cristianos y comunidades cristianas que comparten con los cercanos un motivo de alegría y de fiesta. ¿Cómo se nos reconocerá a los cristianos en medio de este colectivo festivo? Explicaba el papa Francisco que «armonía, testimonio, atención a los necesitados: son tres pinceladas de la imagen que representa a una comunidad cristiana».

«Es necesario construir un clima en el que reine la paz y la armonía». Sin espacio «para las murmuraciones, las envidias, las calumnias, las difamaciones», Jesús nos hace ver este camino de amor entre nosotros. Comunidad que «da testimonio de la resurrección de Jesucristo, de que Jesús está vivo entre nosotros».

Por último, Francisco nos invita a examinarnos: «¿Se ocupa mi comunidad de los pobres? ¿Es una comunidad pobre? ¿O pone la confianza en las riquezas, en el poder?».

Que el Espíritu Santo, oraba el Papa, «nos ayude a ir por este camino, el camino de quienes han renacido en el bautismo».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 18. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Ez 24,15-24 / Sl: Dt 32,18-19.20-21 / Mt 19,16-22]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; sant Patrici, bisbe; beat Manés de Guzmán, prev. dominicà, germà de sant Domènec; beat Nicolau Factor, prev. franciscà, de València.
- 19. ■ Dimarts** [Ez 28,1-10 / Sl: Dt 32,26-27ab. 27cd-28.30.35cd-36ab / Mt 19,23-30]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev., fund. Eudistes; sant Magí (s. III), mr., ermità a Brufaganya (Conca de Barberà).
- 20. □ Dimecres** [Ez 34,1-11 / Sl 22 / Mt 20,1-16]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc, a Clravall, i doctor de l'Església; sants Cristòfor i Leovigild, mrs. a Còrdova; sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).
- 21. □ Dijous** [Ez 36,23-28 / Sl 50 / Mt 22,1-14]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835); sant Privat, bisbe i mr.; sant Bonosi i Maximià, màrtirs, patrons de Blanes.
- 22. □ Divendres** [Ez 37,1-14 / Sl 106 / Mt 22,34-40]. Mare de Déu, Reina, i altres advocacions. Sant Timoteu, mr. a Roma (303).
- 23. ■ Dissabte** [Ez 43,1-7a / Sl 84 / Mt 23,1-12]. Santa Rosa de Lima (1586-1617), vg. terciària dominicana del Perú; sant Felip Benici (1233-1285), prev. servita.
- 24. ■ † Diumenge vinent**, XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 22,19-23 / Sl 137 / Rm 11, 33-36 / Mt 16,13-20]. Mare de Déu de la Font de la Salut. Sant Bartomeu (o Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de Vialar, vg., fund.; santa Àurea, vg. i mr.

DIUMENGE XX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 56,1.6-7)

Diu el Senyor: «Compliu els vostres manaments, obreu el bé, que està a punt d'arribar la meua salvació, i de revelar-se la meua bondat. Els estrangers que s'han adherit al Senyor, que es posen al seu servei per amor del seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen fidels a la meua aliança, els deixaré entrar a la muntanya sagrada i celebrar les seves festes en la meua casa d'oració; acceptaré en el meu altar els seus holocaustos i les altres víctimes, perquè tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració.»

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,13-15.29-32)

Germans, tinc una cosa a dir-vos a vosaltres, els qui no sou jueus: Ja que sóc el vostre apòstol, miro de posar ben alt el meu servei, esperant que els jueus, que són del meu llinatge, n'estaran gelosos i podré salvar-ne alguns. Si del fet d'haver estat ells exclosos n'ha vingut la reconciliació del món, què no vindrà quan ells s'incorporin? No serà un pas de mort a vida? Quan Déu ha concedit a algú els seus favors i l'ha cridat, no es fa mai enrere. Vosaltres, en altre temps, no éreu obedients a Déu, però ara que ells l'han desobeït, Déu s'ha compadit de vosaltres; igualment Déu es vol compadir d'ells, que ara, mentre es compadia de vosaltres, no li han estat obedients. Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 15,21-28)

En aquell temps, Jesús es retirà a la regió de Tir i de Sidó, i sortí d'allà una dona cananea cridant: «Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meua filla està endimoniada.»

Jesús no li contestà ni una paraula, però els deixebles li demanaven: «Despatxeu-la d'una vegada: només fa que seguir-vos i cridar». Jesús els respongué: «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel». Ella vingué, es prosternà i digué: «Senyor, ajudeu-me». Jesús li respon: «No està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells». Ella li contesta: «És veritat, Senyor, però també els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos». Llavors Jesús respongué: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols.» I a l'instant es posà bona la seva filla.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 56,1.6-7)

Así dice el Señor:

«Guardad el derecho, practicad la justicia, que mi salvación está para llegar y se va a revelar mi victoria. A los extranjeros que se han dado al Señor, para servirlo, para amar el nombre del Señor y ser sus servidores, que guardan el sábado sin profanarlo y perseveran en mi alianza: los traeré a mi Monte Santo, los alegraré en mi casa de oración; aceptaré sobre mi altar sus holocaustos y sacrificios, porque mi casa es casa de oración y así la llamarán todos los pueblos.»

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Oh Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

El Señor tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros: / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges la tierra con justicia, / riges los pueblos con rectitud / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / hasta los confines del orbe. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rm 11,13-15.29-32)

Hermanos:

Os digo a vosotros, gentiles: Mientras sea vuestro apóstol, haré honor a mi ministerio, por ver si despierto emulación en los de mi raza y salvo a algunos de ellos. Si su reprobación es reconciliación del mundo, ¿qué será su reintegración sino un volver de la muerte a la vida? Los dones y la llamada de Dios son irrevocables.

Vosotros, en otro tiempo, desobedecisteis a Dios; pero ahora, al desobedecer ellos, habéis obtenido misericordia. Así también ellos que ahora no obedecen, con ocasión de la misericordia obtenida por vosotros, alcanzarán misericordia. Pues Dios nos encerró a todos en desobediencia, para tener misericordia de todos.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 15,21-28)

En aquel tiempo, Jesús salió y se retiró al país de Tiro y Sidón. Entonces una mujer cananea, saliendo de uno de aquellos lugares, se puso a gritarle: «Ten compasión de mí, Señor Hijo de David. Mi hija tiene un demonio muy malo.» Él no le respondió nada. Entonces los discípulos se le acercaron a decirle: «Atiéndela, que viene detrás gritando.» Él les contestó: «Sólo me han enviado a las ovejas descarriadas de Israel.» Ella los alcanzó y se postró ante él, y le pidió de rodillas: «Señor, socórreme.» Él le contestó: «No está bien echar a los perros el pan de los hijos.» Pero ella repuso: «Tienes razón, Señor; pero también los perros comen las migajas que caen de la mesa de los amos.» Jesús le respondió: «Mujer, qué grande es tu fe: que se cumpla lo que deseas.» En aquel momento quedó curada su hija.

Jesús guareix la dona cananea. Miniatura d'un Evangeliari, Biblioteca Nacional (Madrid)

🗣️) Aquesta imatge parla

COMENTARI

La fe de la fenícia (cananea)

L'episodi de la guarició de la filla de la dona fenícia, Mateu l'ha tret de Marc. Tanmateix, Mateu li ha conferit un sentit més en consonància amb la seva visió de l'actuació de Jesús fora dels límits d'Israel. Ho fa sobretot amb dues observacions. La primera subratlla que Jesús es mostra molt poc receptiu a la petició de la dona. Mateu ho remarca perquè Jesús no li fa cap cas: «No li contestà ni una paraula». Una actitud sorprenent, atesa l'atenció que mostra Jesús pels malalts en Mateu. Però a aquesta reticència encara s'hi afegeix una altra nota: els deixebles s'acosten a Jesús per dir-li que la insistència de la dona es

fa pesada. Amb aquests dos subratllats, que no són a Marc, la petició de la dona és insistent i feixuga. Però, ensems, deixa entreveure una confiança extraordinària en Jesús i en la seva capacitat de guarir la seva filla.

La segona observació de Mateu rebla el clau de la negativa de Jesús. En la seva resposta als deixebles, Jesús remarca: «Només (cal notar l'adverbi) he estat enviat a les ovelles perdudes de la casa d'Israel». Això ja ho havia recomanat als deixebles en el seu discurs de missió: «No us encamineu a la terra de pagans, aneu a les ovelles perdudes de la casa d'Israel» (10,6). L'ensenyament de Jesús segons Mateu sembla clar i definit. No hi ha dubte que té versemblança històrica.

Tanmateix, la insistència de la dona és tan gran que Jesús, després de tornar-li a dir que ell ha estat enviat a Israel («els fills» són els jueus, «els cadells» són els pagans), acaba concedint-li la guarició de la filla de lluny estant. Cal notar que li diu Jesús a la dona (no li deia pas a Marc): «Dona, la teva fe és molt gran, que es faci com demanes». La fe de la cananea eixampla l'horitzó de la missió. Com ho va fer també la fe del centurió (Mt 8,5-13). És el que va passar a Síria: els no jueus van creure i van ser acceptats en l'Església. L'Església de Jesús, a Mateu, serà clarament oberta a tothom (cf. Ac 13,19-22).

VIDA DIOCESANA

NOTÍCIES

Confirmacions al Roser de Cerdanyola. El diumenge dia 13 de juliol a les 12.30 h, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès i administrà el sagrament de la Confirmació a tretze joves i adults de la comunitat parroquial. Va estar acompanyat per Mn. Marcos Aceituno, nou rector de la parròquia.

El Sr. Bisbe presideix els baptismes de Casa Guadalupe. El diumenge dia 13 de juliol a les 18 h, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va administrar el sagrament del Baptisme a sis infants de la parròquia del Santíssim Salvador de Sabadell. Cinc d'ells eren acollits a la Casa Guadalupe, un projecte de la delegació de Pastoral Familiar, i un era de la casa d'acollida de les Missioneres de la Caritat. Acompanyà el Sr. Bisbe Mn. Alfons Puig de Morales, rector.

AGENDA

Exercicis espirituals. Per a homes. Del dilluns dia 18 al dissabte dia 23. Casa Mare de Déu de Mont-

serrat. Cooperadores Parroquials de Crist Rei, 08140 Caldes de Montbui. Tels. 938 654 496 - 697 840 559 - 685 499 728.

10 ANYS DE VIDA DIOCESANA EN DATES (V)

2008

- **3 de febrer.** Ordenació de Mn. Antoni Macaya Pascual com a diaca permanent a la Catedral.
- **23 a 7 de març.** Mons. Josep Àngel Saiz és escollit president de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats de la Conferència Episcopal Espanyola en l'Assemblea Plenària a Madrid.
- **10 i 12 d'abril.** Jornades de Formació. El Dr. Olegario González de Cardedal, professor emèrit de la Pontificia Universitat de Salamanca: «L'horitzó de la Cristologia contemporània.»
- **21 d'abril.** Presentació del llibre *Aneu mar endins* de Mons. Saiz Meneses que recull els seus escrits i diverses conferències.
- **11 de maig.** Proclamació de la Mare de Déu de la Salut com a patrona de la diòcesi a la ciutat de Sabadell.
- **17 de maig.** Primera trobada diocesana d'escolans al Seminari Diocesà. Aquestes trobades s'han mantingut de manera regular.
- **27 de maig.** Presentació de la revista digital *Forum Universitas* a l'Hotel Serhs Campus Vila Universitària (Campus UAB) de Cerdanyola del Vallès.
- **Del 30 de juny al 4 de juliol.** Pelegrinatge dels seminaristes de Terrassa a Roma.
- **16 de juliol.** Nomenament de Mons. Francesc Pardo Artigas com a nou bisbe de Girona.
- **18 d'octubre.** Mons. Manuel Monteiro de Castro, nunci de Sa Santedat a Espanya, visita Terrassa.
- **19 d'octubre.** Ordenació episcopal de Mons. Francesc Pardo Artigas a la Catedral de Girona.
- **20 i 22 de novembre.** Jornades de Formació al Casal Borja de Sant Cugat. El Dr. Armand Puig, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya: «La Paraula de Déu en la missió de l'Església.»
- **30 de novembre.** Segona carta pastoral de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses: «Mare de Déu i Mare nostra.»
- **28 de desembre.** Consagració de la Sra. Glenda Hernández Aguayo com a primera verge consagrada de la diòcesi, a la Catedral.

2009

- **18 d'abril.** Jornada de Formació. El Dr. Joan Martínez Porcell, degà de la Facultat de Filosofia de Catalunya: «Purificar la memòria de la veritable cultura europea davant l'actual crisi social i econòmica.»
- **7 de maig.** Mons. Josep Àngel Saiz presideix la primera celebració de la festa de l'Escola Diocesana Mare de Déu de la Salut al Santuari.
- **31 de maig.** Mons. Saiz Meneses visita la Romeria del Rocío de Catalunya a Montcada i Reixach. D'aleshores ençà ha presidit alternativament la Missa i el Rosari de l'Aurora.
- **7 de juny.** Primer Aplec de les Famílies al Santuari de la Mare de Déu de la Salut. Aquest aplec s'ha organitzat cada any.
- **24 de juny.** Ordenació diaconal de Mn. Ricard Casadesús Castro i Mn. Xavier Sanchiz Julibert a la Catedral.
- **15 de juliol.** Noces d'Argent de l'ordenació sacerdotal de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses a la Catedral.
- **3 de setembre.** Creació de la Fundació d'Escoles Diocesanes i Parroquials de Terrassa.
- **4 d'octubre.** Mons. Saiz Meneses presideix els actes d'inauguració de les obres de restauració del conjunt monumental de les esglésies de Sant Pere de Terrassa, la Seu d'Ègara.
- **8 de novembre.** Ordenació diaconal de Mn. Aaron de Larrazábal Buenache i Mn. Mariano Ndong Ekomo a la Catedral.
- **19 d'octubre.** Primera celebració de la solemnitat de la Mare de Déu de la Salut com a patrona de la diòcesi.
- **16 de novembre.** Jornada de Formació. Mn. Cristóbal Robledo, membre de la Congregació per a l'Educació catòlica: «L'any sacerdotal, context i finalitat.»
- **19 de novembre.** Mons Saiz Meneses beneeix un nou menjador social de l'Església a Sabadell, regentat per les Missioneres de la Caritat.
- **20 de novembre.** Ordenació presbiteral de Mn. Ricard Casadesús Castro i Mn. Xavier Sanchiz Julibert a la Catedral.
- **29 de novembre.** Tercera carta pastoral de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses: «L'alegria del sacerdocí.»

(Seguirà)

REMAD MAR ADENTRO

Cambio climático: el deshielo del Aneto

El tiempo de vacaciones nos acerca a la naturaleza. Y ello debería hacernos conscientes de un problema muy real: el cambio climático. Así lo dicen los científicos. Mn. Francesc Nicolau, sacerdote experto en temas científicos, sobre los cuales escribe semanalmente un artículo en el semanario *Catalunya Cristiana*, decía en uno de ellos: «Ya sabemos que el cambio climático no es un engaño, sino que es muy real y no podemos reírnos de él. Y puede traer consecuencias lamentables para toda la humanidad.»

Un indicador muy claro de este fenómeno es la disminución de las nieves en las montañas. En el Aneto tenemos (y quizás pronto tendremos que decir «teníamos») el glaciar reconocido como el más importante del Sur de Europa. Si se comparan las fotografías tomadas por los primeros alpinistas del Centre Excursionista de Catalunya a co-

mienzos del siglo xx con el aspecto actual del Aneto la diferencia es verdaderamente enorme. El glaciar de este pico pirenaico ha quedado reducido a unas pocas placas heladas, finas y en descomposición.

Según unos estudios elaborados a mediados del siglo xix, el glaciar del Aneto ocupaba entonces 247 hectáreas y actualmente tiene sólo la extensión de unas 67, lo cual significa que ha perdido más del 70% de su superficie. Y en cuanto al grosor del hielo se ha calculado que en los últimos cuarenta años ha perdido unos 30 metros.

Tomo estos datos del artículo que he citado de Mn. Francesc Nicolau, en el que recoge esta cita del profesor Javier Chueca, de la Universidad de Zaragoza: «El retroceso de los glaciares pirenaicos ha sido muy acentuado las tres últimas décadas, sobre todo desde 1980 aproximada-

mente. Y las causas son un aumento de las temperaturas máximas en la época del deshielo y un descenso de las precipitaciones de nieve en la época de la acumulación, de invierno a primavera.»

Las temperaturas se deben, claro está, al cambio climático. Por ello todos debemos tenerlo muy en cuenta. Evidentemente, el lector o lectora dirá: «Y yo ¿qué puedo hacer?». Es preciso que los estados tomen conciencia de este hecho y se le vaya poniendo remedio en la medida de lo posible. Pero también es necesario que todos los ciudadanos tomemos conciencia de ello y que, en nuestra vida de cada día, tengamos un mayor respeto a la naturaleza evitando los atentados contra el medio ambiente.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa